

יוצרות לשבת חמישית אחר פסח

אור עולם באצר חיים אורות מאפל אָמר וַיְהִי:

יוצר לרי אליה

אָגוּרָה בְּאֶהְלֵךְ עוֹלָמִים.
אֶחְסֶה בְּסֵתֶר כְּנֶפֶיךָ לַיְלֹת וַיָּמִים.
בְּחֶכְמָה יְסֻדֶת הַדּוֹמִים וּבִתְבוּנָה כּוֹנֵנֶת מְרוֹמִים.
כְּנִיתָ רַקִּמָת אֲמֻצָת שׁוֹרְשָׁתָּ יְפִיתָ תְּמַכֶּת חֲשֻׁבָתָּ בְּקִיּוּמִים.
נְמַרְתָּ הַכֹּל בְּשֵׁשׁ אוֹתֵיּוֹת הַמְּסֻיָּמִים.
נְנַזְתָּם שְׁשָׁתָם בְּטַבַּעַת אֶהְיֶה חֲתוּמִים.
דְּרוֹשׁ אוֹתָם הַדּוֹרֵשׁ עַל־כֵּן הֵם סְתוּמִים:
אֵלֹהֵי שֵׁשׁ מַדּוֹת. לְמַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֵן נִמְדְּדוֹת. יַעַן כִּי נִזְעַדְדוֹת. הַתְּחִיל בְּסֵפֶר תְּעוּדוֹת. קְדוּשׁ:

הַעֲבֹת גְּבוּלוֹת אֲדָמָה.
הַשְּׂרוֹת שְׂכִינְתְּךָ בְּהֶמָּה.
וְשֵׁם־הָעִיר מִיּוֹם יְיָ שָׁמָּה.
וְאַחַר כֵּן נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב בְּחֶכְמָה.
זָרַח אוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל גָּנוּז לְתַעֲלוּמָה.
זָמַן כַּפֶּת רַקִּיעַ הַבְּדִיל שְׁלִישׁ הַמִּיָּמָה.
חִפְצָם לְהַשְׁתַּמֵּשׁ אֵלֹהֵי לְאֵלֹהֵי בְּמַהוּמָה:
אֲדוֹן אֵין בְּלִתְךָ. לֹא יַעֲבִרוּן אֲדִירִים גְּזוֹרֹתֶיךָ. יְנוּסוּן מִנְעֻרְתְּךָ. הַמְקַרָּה בְּמִים עֲלִיּוֹתֶיךָ. קְדוּשׁ:

טַבַּע עָרוֹךְ מְקַדְמוּנִים.
טִירְתוֹ מִהֲלֵךְ אֶלְפִים וּמֵאָה שָׁנִים.
יְחַסּוּ שִׁבַע שָׁמוֹת וּבִתּוֹכֵי חֲמֻשָּׁה בְּתֵי דִינִים.
יַחַד כָּלָם נִגְלוּ לְבֶן־אָמוּץ בְּחֻזְיוֹנִים.
כִּי תִשְׁעִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף לְאַרְבָּעָה מֵכֻנָּיִם.
כִּי לְמָקוֹם אֶחָד כָּל־מִים הִתְחַתּוּנִים.
לִיבְשָׁה קָרָא אֶרֶץ וּלְמִים מְקוּהַ זִידוּנִים:
אֲתָה מוֹשֵׁל בָּהֶם. לְדַבְּאוֹת כְּחָלָל רְהִיבֵיהֶם. יְהִמּוּ יַחְמְרוּ מִימֵיהֶם. הַשְּׁבַחְתָּ שְׁאוֹן גְּלִיָּהֶם. קְדוּשׁ:

מִיָּא הַדְּשִׂיא זִרְעוּנִים.
מִטַּע נְטָעֵי נְעֻמָּנִים.
נְטַע כָּל־עֵץ מֵאֲכָל וְכָל־מִינֵי עֵדָנִים.

נְבָרְאוּ לְקוֹמַתָם וּמֵאֲלֵיהֶם פְּרִי טְעוּנִים.
סְדוּרִים לְקִיץ שְׁלַחַן לַחֲבוּרַת רַבָּנִים.
שָׁשׁ בְּעַל הַמְּלֶאכָה בְּצֵאת הַכֹּל בְּעֵנִינִים.
עֲשׂוֹת חֶפְצוֹ וּרְצוֹנוֹ כָּלֵם נְכוּנִים:
אֵל מְלֵא רַחֲמִים. לְפִי מַעֲשָׂיו הָעֲצוּמִים. יִתְהַלַּל בְּצַדִּיקוֹ בְּתָמִים. הַמְתַּקֵּן מְזוּזָן לְכָל־יְקוּמִים. קְדוּשׁ:

פֶּקֶד בְּשָׁמַי זְבוּלִים.
פֶּאֶר שְׁנֵי מְאֻרוֹת הַגְּדוּלִים.
צוֹ לְמִשׁוֹל בַּיּוֹם בְּחֻלּוֹן כָּל־גְּבוּלִים.
צִוָּה אֹר בְּעֵרִיפִים בְּגִדוּדֵי חִילִים.
קִשְׁט מְמַשְׁלֵתוֹ מֵהַיּוֹת שְׁקוּלִים.
קִשְׁקֶשֶׁת וּמְעוֹפְפִים שָׂרְצוֹ נוּזְלִים.
רִשֵׁשׁ תַּנִּין לַיּוֹם נִחְמָה לְסְעוּדוֹת מִשְׁכִּילִים:
אֵין מִי יִמְשַׁל בּוֹ. לְשׁוֹם אֱלֹוֵי אֶרֶבּוֹ. יְצוּק כְּפֶלֶח לְבוֹ. הָעֵשׂוֹ יִגֵּשׁ חֶרֶבּוֹ. קְדוּשׁ:

שְׂכַלְל עוֹד בְּמֵאֲמָרוֹת.
שְׂקָצִים וּרְמָשִׁים וְחַיּוֹת וּבְהֵמוֹת טְמֵאוֹת וּמְהוֹרוֹת.
שְׁלִשָּׁה מִיָּנִי בְּהֶמְהָ לְקַרְבָּן נְבַחְרוֹת.
תַּכְּלִית כָּלֵם בְּרָא מוֹשֵׁל כָּל־יְצִירוֹת.
תַּכְּנֵן כָּל־צְבָאִיו עַל עֲבוֹדָתָם סְדוּרוֹת.
תַּלְלֵל מְלֶאךָ בְּרֵאשׁ כָּלֵם וּנְבָרִיאֵל בְּרֵאשׁ שׁוּרוֹת.
וְכָל־שְׂבַחוֹת בְּגִרוּנָם וּבְפִיָּהֶם טְעָמֵי שִׁירוֹת:
אֵין עֶרְבּוֹ וְאֵין זוּלָתוֹ. לֹא יִמְצֵא צִיר כְּמוֹתוֹ. יִגִּיד עָלָיו אֲמָנוֹתוֹ. הַכֹּל עֲשָׂה יָפָה בְּעֵתוֹ. קְדוּשׁ:

אֶפֶד אֶפְרַיִם אֶהְלִיו.
אֶבְנֵי יִקְרָה מְסַכְּתוֹ וְעֵצֵי פְרִי זְבוּלָיו.
לְבָנוֹן וְאֵלוֹנִים לְכָרוֹת מֵאֶלָיו.
לְבַד מֵעֵץ הַדַּעַת שְׁלֵא הַגְּרִיל בְּגוֹרְלָיו.
יְעוֹדָתוֹ הַשִּׁיאָתוֹ בְּאֶהֱל בַל־יִצְעֵן וְנִתְקוּ חֲבָלָיו.
יּוֹם מְנוּחָה כְּאֶחָ לְצִרְחָה נוֹלַד וְחֶשֶׁךְ מִרְשֶׁת מְעַנְגָלָיו.
לְכֵן שָׂר לְנוּחַ בּוֹ שְׂבִטֵי דְגָלָיו:
אֲדוֹן אֵיזוֹם וְנוֹרָא. לְעַמּוֹ חֶקֶק עֲנָשׁ וְאַזְהָרָה. יַחַד לְקַדְּשׁוֹ בְּזִכְרָה וּשְׁמִירָה.
הַיּוֹת חֶצְיוֹ לְעֵנַג וְחֶצְיוֹ לְשְׁמִירָה. קְדוּשׁ:

יְקוּדֵי אֵשׁ,	כִּידוּדֵי אֵשׁ,	יְצוּרֵי צוּר כְּרוּבִים דָּר.
עֵינֵיהֶם,	וּמְרֵאֵיהֶם,	כְּעֵין סִחְרֵת וּכְעֵין דָּר.
קוֹל יְנוֹפֶפּוֹן,	וַיִּתְעוֹפֶפּוֹן,	עֲשׂוֹת חֶפֶץ אֵל נֶאֱדָר.
בְּטוֹב שִׁירָה,	בְּרֶן זְמֶרָה,	יְשׁוּרְרוֹן אִישׁ בְּלֵי נְעָדָר.
		קוּל־יִי בִפְתַח קוֹל יִי בְּהָדָר:
עֲצָמָתָם,	וּקוֹמָתָם,	זְקוּפָה כְּקוֹמַת תָּמָר.
לַיֵּל וַיּוֹם,	לְמוֹל אַיּוֹם,	מִטִּיבִים שָׁבַח וּזְמָר.
הַמְּלוֹת,	מְחִילוֹת,	וּמְחַנּוֹת כְּיֶלֶק סָמָר.
מִצָּבָם,	וּמוֹשָׁבָם,	מִשָּׁמַר לְעַמַּת מִשָּׁמַר.
כִּי קוֹנָם,	הַתְּקִינָם,	וּמַעֲרֻכּוֹתָם סִדָּר.
		קוּל־יִי בִפְתַח קוֹל יִי בְּהָדָר:
קוֹל יְרִימוֹן,	וַיַּעֲצִימוֹן,	לְאֵל כְּבִיר מִמְּקוֹמוֹ.
וְעַל מְעוֹנוֹ,	וְחִבִּיוֹנוֹ,	זֶה יִשְׁאֵל כְּנֶאֱמוֹ.
וְהֵם עוֹמְדִים,	וְחֹרְדִים,	מִפְּחָדוֹ וּמְאִימוֹ.
יַעֲרִיצוֹן,	וַיְקַדִּישׁוֹן,	כְּבוֹד יִי מִמְּקוֹמוֹ.
כִּי סָבוּ,	מִכָּה וּמִכָּה,	בְּסוּפָה וְסַעַר לְגָדָר.
		קוּל־יִי בִפְתַח קוֹל יִי בְּהָדָר:
וְנִשָּׁר וַיִּצִיר,	וְשׁוֹר וּכְפִיר,	מוֹכְנִים בְּמֶרְכָּבָתוֹ.
וְתַחֲנוּתָם,	וּמְחַנּוּתָם,	סְבִיבוֹת תְּכוּנוֹת שְׁבָתוֹ.
לְפָנֵיהֶם,	אוֹפְנֵיהֶם,	סוֹבְלֵי כֶסֶם תִּפְאֶרְתוֹ.
לְשָׂרֵת פָּנָי,	הַמְּחַנָּה,	וְהַסָּדֵר הַנִּסְדָּר.
		קוּל־יִי בִפְתַח קוֹל יִי בְּהָדָר:
בִּימִינוֹ,	עַל שִׁכְנוֹ,	שֶׁת מְחַנָּה מִיכָּאֵל.
וְלִשְׂמֹאלוֹ,	וּמִמּוֹלוֹ,	גְּבֻרֵי־אֵל וְאוּרֵי־אֵל.
וּמֵאֲחֵרָיו,	בְּמִשְׁמָרָיו,	הַכִּיִן מְחַנָּה רְפָאֵל.
יְקַדִּישׁוֹן,	וַיִּשְׁלְשׁוֹן,	קִדְשָׁה בְּעֵתוֹת הָאֵל.
לְדָר חֶבְיוֹן,	לְאֵל עֲלִיוֹן,	שְׁמוֹ מְרָמָם וּמְהָדָר.
		קוּל־יִי בִפְתַח קוֹל יִי בְּהָדָר:

והחיות ישוררו, וכרובים יפארו, ושרפים ירגו, ואראלים יברכו, פני כל חיה ואופן וכרוב לעמית שרפים, לעמיתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו וכו'

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו, חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו, בעבור אבותינו שפטחו בך ותלמדו חקי חיים, פן תחננו ותלמדנו: אבינו האב הרחמן המרחם רחם עלינו, ותן בלבנו להבין ולהשפיל לשמוע וללמוד וללמד, לשמר ולעשות, ולקיים את-כל-דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, ויחד לבנו לאהבה וליראה שמך, ולא-יבוש לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדול, הגבור והנורא, בפתחנו, נגילה ונשמחה בישועתך: והביאנו לשלום מארבע בנפות הארץ, ותוליכנו קוממיות לארצנו: כי אל פועל ישועות אתה, ובנו בחרת מכל-עם ולשון:

אהבה לר' מנחם

סגלתי,

משכתוך חסד עטרת הלומים.
התכללי בשלך שתיים מתאמים.
וגם שתיים שלי בכתרך משלמים.
בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים. סגלתי:

דודי,

נשבעת ובאת בבִּרית כרת.
ואותי באלתך אתך העברת.
לבל תמירני ולא אמירך גזרת.
פן תעשה כאשר דברת. דודי:

סגלתי,

חקתוך על כף כנסת מי מנה.
אני אם-אשכחך תשכח מימנה.

חטיבה מול חטיבה גמלתוך לי למנה.
וארשתוך לי באמונה. סגלתי:

דודי,

מצאתי חנך היות אמתך.
ומי אנכי למול עז אימתך.
לשמך תן כבוד על-חסדך על אמתך.
ופרשת כנפך על-אמתך. דודי:

סגלתי,

חזקתוך בדבק ובאהבה בסוכן.
ובדבור על לב ובחשק להספן.
ארבעת אלה וכאלה בתכן.
ואהבת עולם אהבתוך על-כן. סגלתי:

וקרבתנו לשמך הגדול, סלה באמת. להודות לך וליחדך באהבה: ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה:

על הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד חק ולא יעבור. אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד: אתה הוא מלכנו מלך אבותינו אתה. למען שמך מחר לנאלנו כאשר נאלת את אבותינו: אמת מעולם שמך הגדול עלינו נקרא באהבה אין אלהים ואתך:

זולת לר' אפרים ב"ר יצחק

אלהים לא אדע זולתך.
מושיע אין בלתך.
גאל-לך את-גאלתך:
ביתך קדש נאווה.
היה לאש ולהבה.
הר האלהים הרבה:

עד מתי יי:

גם כי אזעק ואשוע.
מיד נפשי קובע.

ואני עני וגוע:

דתך להעביר בקש.
דור אנפיוך ועקש.
זה לנו למוקש.

עד מתי יי:

הייתי פנתק לרעה.
פנום לכפה לדחיה.
הייתי בארץ נכריה:
ואהי נגוע בתוכחות.

מפני שקר טחות.

חרות על-הלהת.

עד מתי יי:

זדים בקשו נפשי.
הפר מצות קדושי.
וחלל שפתי וחדשי:

חי רכב על עב קל.

הפט אל-עמל לא תוכל.

למה זה אשכל.

עד מתי יי:

טפלי שקר כלם.

הפרחיקים מעל גבולם.
שם יי אל עולם:

ירצעו כל קדושים.

לנפשם עולים לאשים.
על גבי חרשו חרשים.

עד מתי יי:

כמה עלי יעבור.

אהרג ולא אעבור.
חק עולם ולא יעבור:

לנפשי הגיעו זידונים.

ערכו עלי בידונים.

בעלוננו זולתך אדונים.

עד מתי יי:

משולים תוריה ויוניה.

בניה בני בחוניה.

שורה טבות לעיניה:

נא הבט ממעלותיה.

טבחה טבחה סגלתה.

התיצב על-עלתה.

עד מתי יי:

שנאתי מעשה תעתעים.

והדמים מזדיעים.

לבקרים לרגעים:

עליך פרחי נמלקים.

קול דמיהם צועקים.

והנה עבדיך מכים.

עד מתי יי:

פתח שער אנך.

מוניה בלה בתרונה.

מתקוממים בימינה:

צורר את-מחלליך.

ועל כל הקמים עליך.

שא-נא בליך.

עד מתי יי:

קנא בעריץ בער.

מתערה ברענן יער.

מדוע לא-יבער:

רודף פליטה הנשארת.

השכם לו כבמחתרת.

ועשית לו מסגרת.

עד מתי יי:

שלח ברשת רגליו.

שלם ברוע מעלליו.

וחמישתו יסף עליו:

תבער מארצי קמים.

ורשע מהרי בשמים.

כי ארכו-לו שם הימים.

עד מתי יי:

אחלי שחד אכלו.

יגיע כפי בלו.

בגבליהם אשר-נכלו:

פערו לבלעני חנם.

חרקו עלי שנם.

תנה-עון על-עונם.

עד מתי יי:

ראה תראה בעני.

דלפה לך עיני.

אך אם-אתה לו שמעני:

ימינה מחיקך בלה.

ותגדיל לעשות עם-אלה.

אתה האל עשה פלא.

עד מתי יי:

מה ארוך עלי פרך.

כבשו עלי דרך.

והלכו גוים לארץ:

בקול עלה נדה.

הייתי תמיד נהדה.

והאלהים יבקש את-נדה.

עד מתי יי:

ראיתי קץ לכל-תכלה.

ואין קץ ליושבת בגולה.

חפשה לא נתן-לה:

רחמיד מיום ליום צופה.

למתי תעלה תרופה.

עשה שחר עיפה.

עד מתי יי:

בידו לפדות עם קרובו.

ועד מתי אצפה ליום שובו.

ולא-אין לבוא:

יערה ממרום רוחו.

וירם קרן משיחו.

השיב המלך את-נדהו.

עד מתי יי:

צוה ישועות עמך.

עזרתי היתה מעמך.

אין גואל קרוב ממך:

חי גאלי חבתה.

נפשי לך בלתה.

כי גאל אתה:

עד מתי יי:

קיים קול צופך.

עוד תעברנה אלפיה.

ופרשת עלי בנפיד:

קרוב שנת הגאלה.

הסר מעלי בלי גולה.

כי לך משפט הגאלה.

ואתה יי:

- כשקוראים פרשת בהר-בחקותי אומרים 'יקוש בעניו'
- כשקוראים פרשת בחקותי או במדבר אומרים 'שכולה אכולה' של שבת רביעית אחר פסח, כדלקמן

גאולה לר' יצחק [לפרשת בהר-בחקותי]

יקוש בעניו, ולכבוד בפה חבלו.
 וצבי עדין, הורד ועגילו.
 ופאר חליו, הפשט ומעילו.
 ונתפש על מריו, ונשבה על מעלו.
 מתי משביו, תעלהו עליה.
 אחרי נמפר גאלה תהיה לו:
 צואר עבדים בפרך אין פתות.
 לקונם פי לא נמפרו לצמיתות.
 כי בשביעית יצאו משחיתות.
 או בשנת יובל חפשי לחליטות.
 ועדת עם קדש לעד בתוך עבדות.
 ומעוף וכרות ונתוק וכתות.
 אפסו שבתיו ובטל יובלו.
 אחרי נמפר גאלה תהיה לו:
 חק שמת למסכן בעניו ומרודו.

והננתו במכרו שדה אחזת יולדו.
 גאלה תהיה לו אם מעאה ידו.
 או ביובל ישוב לידו ועבדו.
 ואם לעקר נמפר באפס כל מאודו.
 אז קרובו פודו דודו או בן דודו.
 וזה כמה שנים לא רמה ידו.
 נטושה ביד בוגדו נחלתו וחבלו.
 אחרי נמפר גאלה תהיה לו:
 קרובי אם אפסו הן אתה נותרת.
 גואלי אם פסו הן אתה נשארת.
 ומי יחמול אם לא חמלת.
 אם לזדון שרת, ועון שמרת.
 אי ברית כרת, וחסד נשבעת.
 הלא מלך אתה, צור ישראל וגואלו.
 אחרי נמפר גאלה תהיה לו:

בגלל אבות תושיע בנים. ותביא גאלה לבני בנייהם. ברוך אתה יי גאל ישראל:

גאולה [לפרשת בחקותי או במדבר] לר' שלמה ואבן גבירול]

שכולה אכולה, למה תבכי.
 היאשי לבך, מאשר תחכי.
 קצי נמשך, וארך חשכי:
 הוחילי עניה, עוד מעט פי.
 אשלה מלאך, לפנות דרכי.
 ועל הר ציון, אסוף מלכי.
 יי מלך, יי מלך.
 אמרו לציון, יי ימלך.
 הנה מלכך יבוא לך.
 לאל אלי, כמה איחל.
 ועד אז תמשוך, גלת החל.
 ובני רחל, גוזזים כרחל.
 ואני בכל זאת תמיד איחל:

הוחילי עניה לפוקד ומוחל.
 כי לא לעולם בך אני בוחל.
 עוד מעט והיית לי ואני לך.
 יי מלך, יי מלך.
 אמרו לציון, יי ימלך.
 הנה מלכך יבוא לך.
 מתי יקרב, ויגיע התור.
 סתום וחתום, מתי תפתור.
 ארמון זרים, מתי תסתור:
 הוחילי עניה למחסה ומסתור.
 כי עוד יש לך, מרפא ומעתור.
 ויפרח כפתור כיום אי כפתור.
 ויציץ במצחך ציץ אשר נשלה.

המוני לפנים, באחת נטבע.
 מנת ובבל, בקרוב נתבע.
 היות אני עוד כבעיט נצבע.
 נקבצו עלי, בשלוח אצבע.
 ואכל בשרי, ועוד לא נשבע:
 הוחילי עניה לעור אשר הוא נשבע.
 פי בא יבא דוד אשר הלך.
 יי מלך, יי מלך.
 אמרו לציון, יי ימלך.
 הנה מלכך יבוא לך.

בגלל אבות תושיע בנים. ותביא גאלה לבני בנייהם. ברוך אתה יי גאל ישראל: